

עמ"ת 30302/11/18 - מדינת ישראל נגד יגאל טגניה

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני כבוד השופט אהרן פרקש, נשיא

עמ"ת 30302-11-18
מדינת ישראל נ' טגניה(עציר)

העוררת

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד עינת מי-רז

מיחידת התביעות של משטרת ישראל מחוז ירושלים

נגד

המשיב

יגאל טגניה (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד אלון קריטי

החלטה

לפניי ערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ד' ריכטר), מיום 13.11.18, במ"ת 28079-11-18.

ההליך בבית משפט קמא

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו בשבעה אישומים ביצוע של עבירות סמים. בחלק הכללי של כתב האישום נאמר, כי בין התאריכים 31.10.18 עד 1.11.18 קיבל המשיב למכשיר הטלפון אשר בבעלותו מסרונים מאדם אשר זהותו אינה ידועה למאשימה, וזאת באמצעות יישומון הטלגרם, המהווה בין היתר, פלטפורמה לסחר בסמים. למסרונים אשר קיבל, צורפו פרטים של אנשים אשר ביקשו לרכוש סם מסוכן מסוג קנבוס. הפרטים כללו צילום פנים של הקונה, מספר טלפון, כתובת, כמות סם ומחירו.

באישום הראשון נאמר, כי ביום 1.11.18, בשעה 19:00 לערך, החזיק המשיב ברכבו בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 102.8 גר', אשר היה מחולק ל - 10 שקיות.

בגין כך הואשם המשיב בהחזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973 (להלן: "הפקודה");

באישום השני נאמר, כי ביום 1.11.18, בשעה 16:08 לערך, קיבל המשיב למכשיר הטלפון אשר בבעלותו מסרון ובו פרטי עסקת סמים, כך שהמשיב אמור היה למכור לאדם 10 גר' סם מסוכן מסוג קנבוס תמורת 600 ₪. כעבור כשעה שוחח המשיב והאחר מספר פעמים על מנת לתאם את מיקום העסקה. השניים עמדו בקשר טלפוני, ובעודם משוחחים הבחינו במשטרה במקום ועל כן הוחלט על ידם שלא להוציא את עסקת הסמים לפועל.

בגין כך הואשם המשיב בניסיון למסחר בסם מסוכן, עבירה לפי סעיף 13 + 19א' לפקודה + סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977;

באישום השלישי נאמר, כי ביום 1.11.18, בשעה 15:36 לערך, קיבל המשיב למכשיר הטלפון שבבעלותו פרטי

עסקת סמים, כאשר קיבל תמונה ומספר טלפון של אדם ואת הכיתוב 10 - 600. בהמשך תיאם המשיב עם אותו אדם טלפונית את מיקום עסקת הסמים. המשיב הגיע בסמוך לגן העצמאות במרכז ירושלים, שם מסר לאותו אדם שקית שקופה ובה סם מסוכן מסוג קנבוס, במשקל של כ- 10 גר' וקיבל 600 ₪ תמורתו. בגין כך הואשם המשיב במסחר בסם מסוכן, עבירה לפי סעיף 13 + 19א' לפקודה.

באישום הרביעי נאמר, כי ביום 1.11.18, בשעה 14:37 לערך, קיבל המשיב למכשיר הטלפון שבבעלותו פרטי עסקת סם, וקיבל את תמונתו ומספר טלפון של אדם וכן את הכיתוב 10 - 650 באמצעות יישומון הטלגרם. בהמשך, תיאם המשיב עם אותו אדם את מיקום עסקת הסמים. המשיב הגיע לרמת בית שמש, שם מסר לאותו אדם שקית שקופה ובה סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של כ- 10 גר', וקיבל 650 ₪ תמורתו. המשיב הואשם במסחר בסם מסוכן, עבירה לפי סעיף 13 + 19א' לפקודה.

באישום החמישי נאמר, כי ביום 1.11.18, בשעה 15:35 לערך, קיבל המשיב למכשיר הטלפון שבבעלותו פרטי עסקת סמים, כאשר קיבל את תמונתו ומספר הטלפון של אדם וכן את הכיתוב 10 - 600 וזאת באמצעות יישומון הטלגרם. בהמשך, שוחח המשיב עם אותו אדם ותיאם עמו את מיקום עסקת הסמים. המשיב הגיע לרח' בר יוחאי 11 בירושלים, שם מסר לאותו אדם סם מסוכן מסוג קנבוס, במשקל של 7.26 גר', וקיבל 600 ₪ תמורתו. המשיב הואשם במסחר בסם מסוכן, עבירה לפי סעיף 13 + 19א' לפקודה.

באישום השישי נאמר, כי ביום 1.11.18, בשעה 12:51 לערך, קיבל הודעה נוספות למכשיר הטלפון שלו, וכן קיבל תמונה ומספר טלפון של אישה וכן את הכיתוב 10 - 600 באמצעות שימוש ביישומון הטלגרם. בהמשך, שוחחו המשיב והאישה ותיאמו את מקום מסירת הסם. המשיב הגיע בסמוך לאוניברסיטה העברית בהר-הצופים בירושלים, אסף את אותה אישה והסיעה לכיוון מעונות הסטודנטים, במהלך הנסיעה מסר לה סם מסוכן מסוג קנבוס, וקיבל ממנה 600 ₪ תמורתו.

המשיב הואשם במסחר בסם מסוכן, עבירה לפי סעיף 13 + 19א' לפקודה.

באישום השביעי נאמר, כי ביום 31.10.18, בשעה 12:19 לערך, קיבל המשיב למכשיר הטלפון שבבעלותו פרטיו של אדם נוסף עם תמונתו, וכן את הכיתוב 20 - 1100 וזאת באמצעות שימוש ביישומון הטלגרם. בהמשך, שוחחו המשיב ואותו אדם ותיאמו את מיקום עסקת הסמים. המשיב הגיע למושב מטע, שם מסר לאותו אדם סם מסוכן מסוג קנבוס, במשקל של 20 גר', וקיבל ממנו 1,100 ₪ תמורתו.

המשיב הואשם במסחר בסם מסוכן, עבירה לפי סעיף 13 + 19א' לפקודה.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה העוררת בקשה למעצרו עד תום ההליכים של המשיב, בה נאמר, כי המשיב הואשם בשישה אישומים בגין עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג קנבוס, וכן אישום נוסף בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. העוררת ציינה בבקשה, כי כנגד המשיב קמה עילת מעצר סטטוטורית, כקבוע בסעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 (להלן: "**חוק המעצרים**"). כן נאמר בבקשה, כי נסיבות כתב האישום מלמדות שהמשיב מגלה זמינות לכמויות נכבדות של סם בפרקי זמן קצרים ביותר, תוך נקיטת משנה זהירות שמא ייתפס. העובדה, כי המשיב מבצע שימוש בטכנולוגיה אשר ייעודה להסתיר את עקבות

משתמשיה, וזאת לצורך הפקת רווח כספי על חשבון בריאות הציבור, מלמדת על מאפייניו של המשיב ועל המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו. עוד נאמר בבקשה, כי הכמות הרבה של הסם שנתפסה בידי בזמן מעצרו, והעובדה כי הסם חולק למספר שקיות נוח להפצה, מלמדת על עיסוקו העמוק של המשיב בעולם הפצת הסמים, והעובדה שהמשיב הפך את הפצת הסם למשלח ידו.

צוין בבקשה, כי המשיב נעדר עבר פלילי, אולם נתון זה מתקזז לנוכח ריבוי עסקאות הסמים בהם היה מעורב. ממעשיו ניתן ללמוד כי אין מורא החוק עליו, דבר המקשה ליתן בו אמון ומעצים את המסוכנות הנשקפת ממנו.

3. בהחלטתו קבע בית המשפט, כי הסניגור לא כפר בקיומן של ראיות לכאורה, או בקיומה של עילת מעצר, אך סבר שיש מקום לשקול את שחרורו של המשיב כבר כעת, והפנה לפסיקה נוהגת.

לאחר ששמע את טענות הצדדים ושמע את הוריו של המשיב, אשר נאמר כי הם חווים באופן קשה את המעצר שהפתיע אותם עד מאוד, התרשם בית המשפט **"משני אנשים רציניים המבינים מה עומד על הפרק, והמגנים את המעשים. הם גם מוכנים להקריב קורבן ממשי על מנת שהמשיב ישוחרר תחת פיקוחם ולא יותר במעצר והתרשמתי מהיותם בעלי סמכות ובעלי ערכים"**.

בית המשפט ציין, כי בעבירות סמים ובעבירות של סחר, הכלל הוא מעצר עד תום ההליכים, ואולם החריג הוא שחרור לאחר קבלת תסקיר, והחריג לכך הוא שחרור לפני קבלת תסקיר. בית המשפט הוסיף, כי לפי חוק המעצרים וחוק יסוד: "כבוד האדם וחירותו" יש לבכר חלופות פוגעניות פחות בחירותו של אדם, כל אימת שהדבר אפשרי, ונקבע לא אחת כי על בית המשפט לבחון חלופת מעצר בכל שלב דינוי ככל שהדבר אפשרי. עוד הוסיף, כי התרשמותו הוא אינה פחותה מהתרשמותו של שירות המבחן ויכול להחליט אם לשחרר אדם ולהתנות את שחרורו בהבהרה שאם ימצא כי השחרור לא נתמך על ידי המלצת שירות המבחן, כי אז יוחזר המשיב למעצר ולא תעמוד לו הטענה כי שוחרר.

אחר כל זאת, החליט בית המשפט על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, אלא אם יעמוד בתנאים אלה והם: מעצר בית מלא בבית הוריו בפיקוחם וחתימתם על ערבות צד ג', איסור לעשות כל שימוש במכשיר אלקטרוני שיש לו גישה לאינטרנט, איסור לארח חברים, הפקדה כספית וחתימה על התחייבות עצמית.

כמו-כן הורה לשירות המבחן להגיש תסקיר מעצר בעניינו בעוד כחודש ימים ולמועד זה קבע דיון נוסף.

4. על כך הערר שלפניי.

עיקרי טענות הצדדים

5. בהודעת הערר נאמר, כי שגה בית המשפט קמא שעה שבחר לחרוג מהלכות מחייבות של בית המשפט העליון ומפסיקות עקביות בנושא זה, כאשר לא הורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. נטען, כי בית המשפט לא נתן משקל ראוי לכך שהמשיב סחר בסמים מסוכנים בחמש

הזדמנויות שונות בפרק זמן של יממה, וכל זאת תוך שהוא עומד בקשר אישי עם הלקוחות אשר עימם אין לו כל היכרות מוקדמת. הוא סחר בסם מסוכן מסוג קנבוס, תוך זמינות מיידית במשקלים שונים ובמרחק של שיחת טלפון. לשיטת העוררת, המשיב נטוע עמוק בעולם הסמים המסוכנים, והעובדה כי הוא נעדר עבר פלילי אינה יכולה להיזקק לזכותו שעה שמדובר בהיקף עסקאות כה רב. העוררת הפנתה לפסיקה התומכת בטענותיה. בדיון לפניי שבה ב"כ העוררת על הטענות שבכתב.

6. ב"כ המשיב טען, כי המשיב לא פנה אל הקונים אלא הם פנו לאחר אשר העסיק את המשיב כשליח למסירת הסמים ולקבלת התמורה עבורם. המשיב קיבל מהאחר את דרכי ההתקשרות עם הרוכשים על מנת שיוכל לזהות אותם. נטען, כי כך נוצל המשיב על ידי אותם סוחרים ראשיים עקב חולשותיו הכלכליות, העדר ביטחון עצמי והיותו יוצא העדה האתיופית. עוד נטען, כי למשיב אין את אפליקציית הסוחר אשר נדרשת, כאשר המדובר בסחר באמצעות הטלגרם. עם זאת, הסכים ב"כ המשיב, שמבחינת הפן המשפטי יכול ובסופו של יום יורשע המשיב בסחר בסם מסוכן, ככל שכתב האישום לא יתוקן.

לדעת ב"כ המשיב, בית המשפט קמא הבין כי המדובר בבן למשפחת בני טובים והתרשם עמוקות מהוריו, ואף קבע בהחלטתו כי במקום מעצר הבית לא יוכנסו מכשירים שיש להם אפשרות גישה למדיה דיגיטלית ולאינטרנט. נטען, כי האב הוא אברך בעל פלאפון פשוט "כשר" אשר אינו מקבל הודעות. עוד סבר ב"כ המשיב, כי בית משפט קמא לא שגה בהחלטתו, ואף הוא הפנה לפסיקה התומכת בגישתו.

דיון והכרעה

7. בסעיף 21(ב) לחוק המעצרים נאמר, כי בבוא בית המשפט ליתן צו מעצר עד תם ההליכים עליו לבחון האם קיימות ראיות לכאורה להוכחת האשמה, האם קמה עילת מעצר, והאם לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור שפגיעתם בחירותו של הנאשם פחותה. עם זאת עבירות סמים הן עבירות המקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים, כאשר הנטל לסתור חזקה זו מוטל על הטוען נגדה. פסיקתו העקבית של בית המשפט העליון היא, שכאשר מדובר בעבירות של סחר בסמים ובעבירות סמים אחרות שלא לצריכה עצמית, הכלל הוא מעצר עד תום ההליכים ואילו חלופת מעצר, באיזוק אלקטרוני או שחרור למעצר בית, או לחלופה אחרת, ייתכנו רק במקרים חריגים ויוצאי דופן. הלכה זו תקפה גם כאשר מדובר בצעיר ללא עבר פלילי (בש"פ 5642/18 **חיג'אני נ' מדינת ישראל** (9.8.18), בסעיף 13, והאסמכתאות הנזכרות שם, כב' השופט י' אלרון).

אין חולק גם, כי בסמכותו של בית המשפט, להורות על שחרור לחלופת מעצר, בדמות מעצר בית, לאחר שהתרשם באופן בלתי אמצעי מהמפקחים המוצעים. זאת גם ללא קבלת תסקיר מעצר, במטרה להקל על העומס בו נתון שירות המבחן (בש"פ 7963/09 **פלואני נ' מדינת ישראל** (13.10.09); בש"פ 626/12 **סלימאן נ' מדינת ישראל** (25.1.12); בש"פ 27/15 **יונס נ' מדינת ישראל** (15.1.15) והאסמכתאות שם). עם זאת, גישה כזאת תינקט רק במקרים חריגים ביותר. קביעתו של בית משפט קמא, כי אם שחרורו של המשיב לא ייתמך בתסקיר שירות המבחן כי אז יוחזר למעצר, מוקשה ואינה נקיה מספקות שכן נפסק כבר, כי - "על פי ההלכה הנקוטה בידינו לא בנקל יורה בית המשפט

להחזיר לבית המעצר את מי שכבר שוחרר ממנו. ככלל, מי ששוחרר ממעצר יוחזר אליו רק אם הפר את תנאי השחרור או אם נתחדשו הנסיבות המחייבות את החזרתו למעצר. החזרה למעצר תיעשה במקרים מיוחדים כאשר הדבר מחויב המציאות" (בש"פ 1149/91 מדינת ישראל נ' קובי ואח', פ"ד מה(2) 611 (1991); בש"פ 9400/04 זועבי נ' מדינת ישראל (24.10.04) פסקה 8 והאסמכתאות שם; בש"פ 2327/08 ליפשיץ נ' מדינת ישראל (23.3.08) פסקה 19 והאסמכתאות שם).

8. במקרה שלפנינו, על אף התרשמותו החיובית של בית המשפט מהמפקחים המוצעים, לא ניתן, לדעתי, לשחרר את המשיב לחלופת מעצר בלא קבלת תסקיר תחילה. צאו וראו: **בפרק זמן של יממה אחת בלבד (31.10.18 - 1.11.18), המשיב ביצע חמש עבירות של מסחר בסם מסוכן, עבירה אחת של החזקה בסם שלא לצריכה עצמית ועבירה של ניסיון למסחר בסם מסוכן.** מתיאור העובדות שבכתב האישום עולה, כי המשיב נמצא בקשר עם גורם המספק לו את הסמים, מחולקם בשקיות וקובע את מחירם. על המשיב להעבירם לרוכש, שאת פרטיו קיבל מאותו גורם, לגבות את התמורה ולהעבירה לאותו גורם. אין המדובר במקרה בודד, ומסתבר כי למשיב קשר חזק עם אותו גורם, הגם שנטען שהמשיב שליח בלבד. יקשה לקבל בשלב זה את טענתו של ב"כ המשיב, כי מרשו נוצל בשל מוצאו מהעדה האתיופית. גם העדר עבר פלילי, כאמור לעיל, אינו יכול לשמש כגורם לשחרורו של המשיב כבר בשלב זה ללא קבלת תסקיר של שירות המבחן, שיבחן את המסוכנות הנובעת מצידו של המשיב.

9. על יסוד כל האמור לעיל, הערר מתקבל, ואני מורה על הארכת מעצרו של המשיב עד למתן החלטה אחרת.

10. שירות המבחן מתבקש להגיש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב לבית משפט קמא עד ליום 2.12.18. בית המשפט יקבע מועד לדין וייתן החלטה חדשה כחוכמתו.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לשירות המבחן ותוודא קבלתה.

ניתנה היום, י"א כסלו תשע"ט, 19 נובמבר 2018, במעמד המשיב וב"כ הצדדים.